

ЗА ЛЕНІНСКІЯ КАДРЫ

Орган парткома і прафкома Бел. Дзярж. Універсітэта

№ 13 (42)

22 чэрвеня 1937 г.

№ 13 (42)

РЭЗАЛЮЦЫЯ

мітынга студэнтаў, навуковых работнікаў,
і тэхперсанала БДУ

З глыбокім абурэннем дзедалі мы аб гнусных злачынствах здрадніцкай раздзімы, ворагаў народу — Тухачэўскага, Якіра, Убарэвіча, Корка, Эйдемана, Фельдмана, Прымакова і Пятна. Гнусная банда здрадніцкаў, маскіруючыся хлуставымі фразамі аб адданасці справе сацыялізма, рыхтавала здрадніцкі ўдар у спіну працоўных нашай зямлі раздзімы. Прабраўшыся на кіруючыя пасады ў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі гэтыя іуды спрабавалі пасладоць яе магутнасць, разбурыць РСЧА, аткрыць вароты для інтэрвенцый фашыстаў на тэрыторыю нашай дарагой раздзімы. Невымяральна годдасць і зварзвства здрадніцкаў, невымяральны і гнусны іх злачынствы.

Мы, студэнты, навуковыя работнікі і тэхнічны персанал Беларускага Дзяржаўнага Універсітэта аднадушна адабраем прыговор Спецыяльнага Судовага Прысудства Вярхоўнага Суда СССР аб расстрэле ўсёй банды фашысцкіх шпіёнаў, імверсантаў і шкоднікаў. Мы звартаемся да нашага Вярхоўнага Суда Саюза ССР з просьбай і надалей прымяняць такія-ж

меры да здрадніцкаў і шпіёнаў з фашысцкіх разведкаў. Советская ўлада, падтрымліваемая мільённымі масамі працоўных была і застаецца неперажыванай, як неперажыванымі зямлі сцяг Маркса-Энгельса-Леніна-Сталіна.

Вышэй рэвалюцыйную пільнасць! Вялікасна змязем з твару зямлі ворагаў народу. Будзем ўмацоўваць абаронную магутнасць нашай раздзімы, нашай слаўнай і шчыра любімай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Яшчэ шчыльней згуртуем свае рады вакол вялікага правадара народаў Іосіфа Вісарыянавіча Сталіна!

Няхай жыве вялікая, Комуністычная партыя большэвікоў і яе Ленінска-Сталінскі Цэнтральны Камітэт!

Няхай жыве вялікая і неперажываная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія!

Няхай жыве НКУС, на чале з тав. Ёжовым, якія зыскрылі гэту гнусную банду фашыстаў — здрадніцкаў сацыялістычнай раздзімы

Рэзалюцыя абмеркавана і аднагалосна прынята на мітынгу студэнтаў, навуковых работнікаў БДУ і рабфака ў колькасці каля 1000 чалавек.

ВЫПУСЦІЦЬ ПАЗЫКУ АБАРОНЫ

Студэнты, навуковыя работнікі і адміністрацыйна-тэхнічны персанал Беларускага дзяржаўнага універсітэта далучаючы свой голас да аргановы перадавых людзей нашай краіны аб выпуску новай пазыкі.

— Банда шпіёнаў і здрадніцкаў знішчана, азі капіталістычнае акружэнне асталяся — гаворыць дацэнт Чыжур на сходзе работнікаў БДУ. Капіталістычнае акружэнне абавязвае нас няліхільна і штодзённа ўмацоўваць абарону нашай сацыялістычнай раздзімы.

Выступаўшы прафесар Годнеў, дацэнт Гельфанд, Пелец, Сагаловіч, Мафісаза і малады навуковы работнік Будкевіч шчырымі, простымі словамі выказалі думку ўсіх прысутных:

— Прасць урад СССР выпусціць пазыку абароны!

У прынятай аднагалосна рэзалюцыі студэнты, навуковыя работнікі і адміністрацыйна-тэхнічны персанал БДУ просяць Советскі ўрад выпусціць як мага хутчэй новую пазыку — пазыку ўмацавання абароназдольнасці нашай нудоўнай сацыялістычнай раздзімы.

XVI З'ЕЗД КП(б)Б

З 10 па 19 чэрвеня 1937 года адбыўся XVI з'езд комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі.

У спрэчках па справаздачнаму дакладу сакратара ЦК КП(б)Б тав. Шаранговіча выказалася 72 чалавек.

З'езд прызнаў палітычную лінію ЦК КП(б) Беларусі правільнай і практычную работу злавальнячай.

20 чэрвеня адбыўся пленум ЦК КП(б)Б выбранага XVI з'ездам.

Пленум закрытым (тайным) галасаваннем аднагалосна выбраў першым сакратаром ЦК КП(б)Б тав. Шаранговіча В. Ф.; другім сакратаром ЦК КП(б)Б — тав. Дзеніскевіча Н. М.; трэцім сакратаром ЦК КП(б)Б — тав. Патапейка В. Д.

Пленум закрытым (тайным) галасаваннем выбраў бюро ЦК КП(б)Б у складзе 11 членаў і 7 кандыдатаў. Членамі бюро ЦК КП(б)Б выбраны: тт. Шаранговіч В. Ф., Валковіч Д. І., Дзеніскевіч Н. М., Патапейка В. Д., Дзюба І. П., Мезіс А. І., Жураўлёў І. Г., Станун М. О., Берман Б. Д., Нізаўцоў Н. Ф., Варончанка А. А. Кандыдатамі ў члены бюро ЦК КП(б)Б выбраны: тт. Аўгуставіч А. В., Рубінштэйн Г. М., Вайновіч Ф. М., Літвін Н. І., Сурта І. З., Готфрыд Л. А., Юркіаў Д. В.

Пленум зацвердзіў загадчыкамі аддзелаў ЦК КП(б)Б — т. Рубінштэйн Г. М., — загадчыкам аддзела кіруючых партарганаў, Готфрыд Л. А., — аддзелам прапаганды і агітацыі, т. Вайновіча Ф. М., — сельскагаспадарчым аддзелам, т. Лехерзана Ю. М., — прамыслова-транспартным аддзелам, Аддзелам друку і выдавецтва — т. Казюна Н. В.; Культурна-асветным аддзелам — т. Башмачнінава, Аддзелам навукі і школ — т. Пятроа. Рэдактарам «Звязды» зацверджан т. Юркіаў Д. В.

ПРЫВІТАННЕ СТАЛІНСКІМ ПІТОМЦАМ

Пераможна завершан выдатнейшы ў гісторыі авіяцыі пералёт па найцяжэйшаму маршруту Масква—Паўночны полюс—Паўночная Амерыка. Лятаць над полюсам — гэта даўнейшая мара ўсіх выдатнейшых лётчыкаў. Толькі гордыя сокалы сацыялістычнай раздзімы змаглі ажыццявіць гэту мару.

Сталінскія пітомцы, героі лётчыкі тт. Чкалаў, Байдукоў і Белякоў з гонарам выканалі сталінскае заданне — караценым шляхам звязаць Советскі Саюз з Амерыкай.

Студэнты і навуковыя работнікі БДУ вітаюць адважных героюў, пераможцаў суровай стыхіі, якія з такой мужнасцю і адвагай робяць падвігі ва славу і гонар нашай сацыялістычнай раздзімы.

Шпіёнская дзейнасць фашысцкіх наймітаў Тухачэўскага, Убарэвіча і К° выклікала найвялікшае абурэнне студэнтаў і работнікаў БДУ.

Яшчэ шчыльней згуртуемся вакол большэвіцкай партыі і таварыша СТАЛІНА!

ПРАВЕРКА РАБОТЫ КОМСАМОЛЬСКАЙ АРГАНІЗАЦЫІ ГІСТФАКА

Партыйны камітэт БДУ праводзіць праверку работы комсамольскай арганізацыі гістарычнага факультэта. Папярэднія вынікі гэтай праверкі гавораць, што комсамольская арганізацыя факультэта мае рад буйных неахопаў у сваёй рабоце.

Становішча калітвучобы не здавальняе. Бюро КСМ Гістфака не наладзіла сістэматычнай праверкі якасці вучобы.

Палітвучобай, хоць ахоплены ўсе комсамольцы, але як яны рыхтуюцца да яе і наведваюць заняткі, ніхто не ведае.

Мала комсамольцаў прымае хдзел у фізкультурнай і гурткавай рабоце. Многія таварышы не маюць комсамольскіх

даручэнняў (Шкромбаў, Слабодкіна, Маркаў і інш.). Адсутнічае праверка выканання комсамольскіх даручэнняў.

Адчуваецца, што работаю комсамольскай арганізацыі кіруе не цалкам бюро, а адзін Багалебаў. Астатнія ў рабоце не ўцягнуты.

Дрэнна вядуцца працаколы пасяджэнняў бюро і комсамольскіх сходаў; рашэнні па многіх разглядаемых пытаннях зусім не запісваюцца.

Як станоўчы факт, трэба адзначыць вывучэнне на курсах комсамольскіх сходах біяграфіі таварыша Сталіна, калі на комсамольскім сходзе была большасць комсамольцаў.

КАКАШЫНСКІ.

ЗАЎВАГІ ВЫКЛАДЧЫКА

Праверка ведаў студэнтаў II курса хімічнага факультэта, якая праходзіць зараз на курсу фізікі, дае ўжо магчымасць падвесці вынікі папярэдняй студэнтаў па гэтай прадмету. У гэтым годзе студэнтам прыходзіцца здаваць вялікі курс оптыкі і электрычнасці. Большасць студэнтаў справілася з гэтай задачай паспяхова. З задавальненнем магу адзначыць, што асноўнай маса студэнтаў II курса правяла ўмненне самастойна працаваць і разбірацца ў рэкамендуемай літаратуры, не абмяжоўваючыся прапрацоўкай канспекта. Гэта адчуваецца ў адказах студэнтаў Карпучка, Маргеліна, Зайдэля, Сіўко, Велічка і

інш. З другога боку трэба адзначыць, што некаторыя студэнты не навучыліся яшчэ практычна аналізаваць вывучаемы матэрыял. «Вывучаюць» матэрыял з мэтай трэці «здаць»...

Такія студэнты, як Науменка, Семіжон, Чырко, у сваіх адказах накіралі няўменне па сур'ёзнаму падаць да вывучэння курса.

26 чэрвеня прыступаюць да здачы першай часткі курса фізікі студэнты I курса. Падрыхтоўка і зацікаўленасць да работы з боку студэнтаў першага курса дае мне надзею ў тым, што матэрыял будзе імі падрыхтаван з поўным веданнем курса.

Дацэнт ШАПІРА.

ПРАКТЫКАМ НЕ КІРУЮЦЬ

У гэтым годзе студэнты IV курса фізічнага праходзіць вытворчую практыку. Мэта практыкі — замацаваць тэарэтычны матэрыял, які набыт студэнтамі. Для праходжання гэтай практыкі студэнты фізікі размяркоўваюцца па розных аб'ектах: геофізічнай абсерваторыі, электрастанцыі, лабараторыі фізіката і Акадэміі Навук.

Студэнты да практыкі аднесліся з усёй сур'ёзнасцю і вялікім інтарэсам. Матэрыял, даваемы кіраўнікамі практыкі, студэнты прапрацоўвалі акуратна. Дзякуючы гэтаму параўнальна ў кароткі час, студэнты навучыліся добра карыстацца некаторымі вымяральнымі прыборамі, як у геофізічнай абсерваторыі, так і на электрастанцыях.

Але практыка нармальна праходзіла не доўга, асабліва апошнія 8—10 дзён практыка пущана на самацёк. Кафедра зусім не знаема з аб'ектамі практыкі. У геофізічнай абсерваторыі знаёмства з такім важным фізічным аддзелам, як актенометрыя, аэрологія, іонізацыйная ўстаноўка і т. д. праходзілі ў выглядзе экскурсій. На гэты аддзел праграмай, якая складзена кафедрой, адпущана толькі на тры гадзіны. За гэты час студэнты толькі пачулі назвы прыбораў гэтых аддзелаў, а з работай іх зусім не азнаемліся. Між тым, гэты аддзел называецца важным.

У Палітэхнічным інстытуце для практыкі на электратэхніцы ўключылі толькі абсталяваных лабараторыях, можна было-б уключыць яшчэ столькі-ж.

У час праходжання практыкі ў Палітэхнічным інстытуце загадчык кафедры праф. Сняткоў ні аднаго разу не зайшоў у лабараторыю для знаёмства з работай студэнтаў, хоць ён і праводзіў у гэты час там цэлыя дні.

Дэканат таксама мала цікавіцца практыкай. Ён назначаў азначу экзамена на дыялектыцы прыроды ў тры гадзіны, у якія праходзіць практыка. У выніку чаго студэнты 3—4 дні не выходзілі на практыку.

Дэканат уключыў у расклад лекцыі проф. Міхліна таксама ў гадзіны, якія сунадаюць з практыкай, што прыводзіла да неаднаразоваму зрыву практыкі.

Усё кіраўніцтва практыкай усладзена на тав. Марголіна, Яго, з дазволу сказаць, кіраўніцтва заключаецца толькі ў тым, што ён заўсёды гаворыць студэнтам. «Калі ў вас непаладкі, то звяніце мне па тэлефону».

Аднойчы, калі на 2 МГЭС студэнты 4 дні не займаліся практыкай, толькі таму, што Марголін не дагаварыўся аб аплаце інжынера, студэнты названілі Марголіна, каб ён прыехаў і ўладзіў гэту справу, Марголін адказаў: «Я не магу да вас ехаць, яж на службе». У Марголіна ёсць другая работа, а практыка студэнтаў — толькі халтурка.

Яшчэ горш астаецца справа з практыкай студэнтаў IV курса на радыёстанцыі.

Практыкай студэнтаў ні кафедры, ні дэканат, ні адказны за практыку тав. Марголін не кіруюць.

ПАСПЯХОВА ЗАКОНЧЫЦЬ НАВУЧАЛЬНЫ ГОД АРГАНІЗАВАНА ПРАВЕСЦІ ЭКЗАМЭНЫ

Раўняцца па лепшых

Першыя вынікі здачы экзаменаў па гістфаку паказваюць, што факультэт у гэтым годзе значна лепш змагаецца за якасць вучобы, чым у мінулым годзе. Выдатныя адзнакі на III курсе па двух знаных прадметах складаюць 82,6 процанта.

Такія таварышы, як Прановіч, Ротман, якіх чамусьці лічылі раней не здольнымі вучыцца на «выдатна», зараз паказваюць высокія веды па праправавых курсах.

Разам з гэтым ёсць асобныя таварышы, якія не сур'ёзна падыходзілі да барацьбы за выдатную адзнаку. К прыкладу ўзяць тав. Бірыяну, яна пры здачы

экзаменаў па новай гісторыі прабавала прыкрыць сваё неведанне бесперапынным патокам не звязаных паміж сабой слоў і думак і адказвала зусім не на тое пытанне, аб чым запытваў яе выкладчык. Калі выкладчык залічыў ёй памылкова «выдатна» і трэба было потым гэта выправіць, яна нават палічыла гэта за крыўду. Таварышы Бабчонак і Вайноўскі прабавалі павысіць атрыманую адзнаку «здавальняючы» праз некалькі гадзін на «выдатна», што таксама з'яўляецца не большэвіцкім метадам барацьбы за выдатную адзнаку.

Трэба больш сур'ёзна падыходзіць да здачы экзаменаў. **АСТАПЕНКА.**

У ПАГОНІ ЗА «ВЫДАТНА»

Розныя па рознаму гэта ацэньваюць.

Я буду гаварыць толькі аб камуністах гістфака, якія павінны быць у авангардзе ў барацьбе за «выдатна». Многія гэта робяць ціха, у бібліятэках, добрасумленна сядзячы за кнігай і упартай работай дабіваюцца выдатных адзнак. Гэта ёсць адзнака правільнага метаду. Да такіх людзей адносяцца Ротман, Прановіч, Лануноў і інш., па якіх яшчэ зусім недаўпа глядзелі як на адстаючых студэнтаў, а цяпер яны — у радах перадавых.

Але другія рашылі гэта пагоню за «выдатна» прымаць у літаральным сэнсе слова. Тав. Кацман не вывучыў новую гісторыю, а рашыў як небудзь нагнаць адзнаку. Але гэта не вышла, спроба скончылася пяўдачай і ён працягнуў цэлую ноч на заўтра як небудзь пацягнуў на «здавальняючы». Бабчонак яшчэ больш вычарпала гэта пацягнуць. 25 мая г. г. яна дала экзамен па гісторыі пародаў СССР на здавальняючы, па другі дзень рашыла пераздаць на выдатна. І вот пачынаецца гонка за

дадаткам Маўродзіным, узрашваючы, умалюючы яго на ходу прыняць у яе «залік» і нагнаць як небудзь на выдатна.

Пагоня за «выдатна» закончылася толькі на пасажырскім вакзале, дзе адбыўся наступны дыялог:

Надзя: «Тав. Маўродзім, умалю, прашу вас, задайце пытанне і пастаўце «выдатна», я камуніст і павінна быць у авангардзе і няўлоўка мець «здавальняючы».

Маўродзім: «Не магу, так не рабіце. Мажу інакш, спытаюся, пасадка пачалася, бывае».

Маўродзім сеў на поезд. Поезд крунуўся і паімчаўся, а разам з ім і дацэнт Маўродзім, і «выдатна» т. Бабчонак.

Тав. Бабчонак на асабістым вопыце пераканалася што пагоня за «выдатна» (у літаральным сэнсе слова) не заканчваецца поспехам. Два дні яна не дала адпачыць т. Маўродзіну амаль да адходу поезда. Гэта недастойна не толькі камуніста, але і любога студэнта. **А. Ф.**

НЕ ПАКАЗВАЮЦЬ ПРЫКЛАД У ВУЧОБЕ

На 3 курсе фізікаў (фізмат), дзе ўжо зданы два экзамены — камуністы і камсамольцы не паказваюць прыклад у якасці вучобы. Так, па спецыяльных дысцыплінах з усіх камуністаў здаў на «выдатна» толькі тав. Рамашка, а па лінгвістыцы «выдатна» атрымала адна Дучыцкая. Астатнія здалі на «здавальняючы». Тав. Фрыдману зусім не залічылі. Нават прапагандысты, як тт. Акімава і Кавалёў таксама здалі залік па лінгвістыцы на «здавальняючы».

З 21 камсамольца, якія ёсць на курсе толькі 5 чалавек атрымалі «выдатна».

Усё гэта сведчыць, што таварышы недастаткова працуюць над матэрыялам.

Ёсць і такія камуністы, якія зусім несур'ёзна адносяцца да здачы залікаў. Напрыклад, тав. Юшыз, які заўсёды ідзе здаваць залікі не ведаючы матэрыялу, па «авось». Такія адносіны да вучобы патрэбна зжыць, у асаблівасці камуністам, якія павінны быць прыкладам у вучобе. **АКІМАВА.**

КАНСУЛЬТАЦЫІ ПА ТЭЛЕФОНУ

Аб наладжанні педагагічнага працэсу гавораць у нас многа і многія. Але факты гавораць аб тым, што вельмі часта зрыўшчыкамі педпрацэсу з'яўляюцца людзі, якія павінны былі б быць арганізатарамі яго. Як гэта не здзіўна, але факт! Доканы факультэтаў, якія павінны арганізаваць педпрацэс, па справе часам выступаюць у ролі дезарганізатараў яго.

Дэкан хімічнага факультэта, прафесар Нікіфараў чытаў курс фізічнай хіміі на біялагічным факультэце. Курс надзвычай важны і адказны. На гэты курс па вучэбнаму плану адпущана 80 гадзін, але прафесар Нікіфараў, прачытаў яго за 70 гадзін. Астатнія гадзіны, каб не зрываць план, дагаварыўся пакінуць для кансультацый. Але правёўшы кансультацыю дзве гадзіны, прафесар Нікіфараў заявіў:

— Больш кансультацый даць не магу, я павінен ехаць, я рад быў бы сам дапамагчы вам, але не маю магчымасці, і не ведаю нават, калі прыеду прымаць экзамен.

Для запасаення студэнтаў, ён прапанавалі «пазваніць па тэлефону».

Нас гэта не задаволіла і калі мы пашлі са скаргаў у дэканат, нам адказалі, што дапамагчы гэтай справе там не могуць.

Наогул у некаторых прафесараў, якія атрымліваюць персанальную стэндэцу, а не пагадзіна, адчуваецца тэндэнцыя прачытаць свой курс як мага хутчэй. Пры пагадзінай аплата часта бывае наадварот — выкладчыкі скардзіцца што адпущана мала гадзін і ў гэты час нельга ўкласці ўвесь курс і шт пры такой колькасці гадзін, калі не даваць яшчэ некалькіх лекцый, яны наогул за добракаснае засваенне курса студэнтамі з сябе адказнасць здымаюць.

З прафесарам Нікіфаравым і на хіміфаку атрымалася такая ж гісторыя як і на біяфаку. І там астатнія некалькіх гадзін.

Вучэбная частка БДУ павінна зрабіць вывады з гэтых фактаў, правяраць выкананне плана і раскладчыць прафесару Нікіфараву, што ўзяўшыся за выкладанне курса нельга заяўляць:

— Я вам прышлю сваёго асістэнта. **Студэнт.**

ХРОНІКА

Пасля скапчэння навуцальнага года з 1 па 3 ліпеня будуць праведзены Усебеларускія спарторніцтвы па лёгкай ат-

летыцы, гімнастыцы, стральбе і веласіпеду.

Наш універсітэт апрача каманд на вышэйказаных відах выстаўляе каманду на баскетболу, якая заняла першае месца ў гарадскіх спарторніцтвах. У асноўным наша каманда ўжо ўкамплектавана. У яе ўваходзяць лепшыя гімнасты БДУ: Дабравольскі, Коўзель, Рызава, Чарнова; легкаатлеты: Барысевіч, Іванюк; веласіпедысты Садорская і інш. Усім удзельнікам прыдзецца шмат трынаравацца, асабліва новыя віды спорту: кап'ё, бег з перашкодамі, метанне мяча і інш., каб заняць адно з лепшых месцаў на ўсебеларускіх спарторніцтвах. **БРЫШ.**

У гэтым годзе ў час летніх канікулаў 165 чалавек-выдатнікаў вучобы і лепшых грамадскіх работнікаў-студэнтаў будуць адпачываць у дамах адпачынку.

25 чалавек хворых студэнтаў будуць папраўляць сваё здароўе на курортах і санаторыях Саюза ССР і БССР.

Прафком арганізуе экскурсію ў сталіцу нашай радзімы — Маскву; 15 чалавек выдатнікаў вучобы і лепшых прапагандыстаў наведваюць Музей Леніна, Музей рэвалюцыі, планетарый, Трэцякоўскую галерэю, канал Волга—Масква, метрапалітан і інш.

Адзнаны рэдактар С. А. ОДЗІНЕЦ.

„БУЙНЫ РАБОТНИК“

Ёсць людзі, якія любяць і могуць гаварыць, пабалаць, але калі справа падыходзіць да канкрэтнай работы, то атрымаецца зусім не так, як гэтыя людзі гавораць. Да катэгорыі такіх людзей адносіцца Нікалай Афанасьевіч Зайцаў — студэнт IV курса фізмата. Яго ведаюць усе студэнты БДУ. Яго ведаюць, як Нікалая Афанасьевіча і як Нікалая Францавіча, апошнім ён сабе часта рэкамэндаваў пры знаёмстве з заучычанамі. Яму чамусьці здавалася, што слова «Францавіч» прыдаць яму нейкую салінасць, нават вучонасць.

Нікалай Афанасьевіч узагаціў свой лексікон некалькімі, прыяцымі «важнасць» славечкамі: «да-», «ну-», «счепуха», «мелочь», «низость», «не могу представить» і т. д. Пры гутарцы ён толькі і паўтарае гэтыя славечкі. Пераджае з перапага да апошняга, а потым зноў пачынае з пачатку. Гэтым ён, напэўна, думаў стварыць сабе аўтарытэт.

На I курсе яго выбіралі ў прафком, у рэдкалегію, але ненадоўга. Пад яго знадворнай «вучонасцю» хаваецца нікчэмнае «нутро», падхаліства, папярэцельскія адносіны да вучобы, працы і таварышоў.

Народная прыказка гаворыць, што «крызулай свет пройдець, але назад не вернешся». Так атрымліваецца і з т. Зайцавым. Не глядзячы на тое, што ён рэкамэндаваў сябе на сходах, як былога буйнага работніка, аднак студэнты скоро раздалі яго і перасталі выбіраць на грамадскую работу. Не давяраюць яму ніякага даручэння. Студэнты яго не любяць, бо ён дрэнны студэнт, яшчэ горшы таварыш.

Вучыцца ён надзвычай дрэнна, за што была нават знята стыпендыя. На працягу гэтага года быў толькі два разы на партызанятках, ды і то не дасягнуў да канца заняткаў.

Факультэцкія сходы студэнтаў ён не наведвае. На курсавыя сходы прыходзіць, каб пасварыцца са студэнтамі, за тое, што апошнія патрабавалі ад яго дысцыпліны. На гэта ён заўсёды адказваў:

— Я першы за ўсё выкладчык, а потым ужо студэнт.

Паглядзім на Нікалая Афанасьевіча, як на зыкладчыка, імя якога так імкнуцца Нікалай Афанасьевіч. Працва ён на курсах майстроў сацыялістычнай працы завода імя Мяснікова. Але і тут Нікалай Афанасьевіч паказвае сваё «вучонасць» толькі славечкамі «ну-», «да-» і т. д.

Загадчык курсаў тав. Дзем'яновіч прыняўшы знадворную «вучонасць» Нікалая Афанасьевіча за чыстую манету залічыў яго за прафесара і вызначыў нават яму прафесарскую стаўку. Але і тут дым, які лобіць пускаць у вочы Нікалай Афанасьевіч, хутка рассяеўся.

Вось, што піша газета «За здаровы вагон» (орган парткома і прафкома менскага вагона-рамонтнага завода імя Мяснікова) ад 21 мая 1937 года.

«На курсах «кіраўніцтва» ў апошні час перайшоў у рукі выкладчыка Зайцава, які за незначу экзаменаў зняў з стыпендыі. Затое на курсах ён атрымлівае зарплату на 20 процантаў больш іншых выкладчыкаў. Зайцаў увёў у сістэму стаўкі толькі «выдатна», чым фактычна па-

рушае пастанову урада і партыі аб ацэнцы напяхавасці вучачыцца. Зайцаў парушае дысцыпліну і рэжым курсаў. Сістэматычна спыняецца на лекцыі на 25—30 мінут».

Вось, якім «прафесарам» стаў Нікалай Афанасьевіч Зайцаў.

Валікі вучоны Паўлаў у пісьме да моладзі Саюза ССР і БССР, што не варта зазнавацца, трэба навучыцца рабіць чорную работу ў навуцы, працаваць добра сумленна і ўпарта над сабой.

Валікі клопаты партыі Леніна—Сталіна аб людзях, кадрах, абавязваюць нас, моладзь, добра сумленна вучыцца справе Леніна—Сталіна, абавязваюць авалодаць вышнімі большавізмам.

Трэба раз і назаўсёды зразумець, што ў наш час зазнаўства, справа непатрабная і шкодная, яно адыходзіць на звалку гісторыі.

Ці ёсць яшчэ падобныя Нікалай Афанасьевічы ў БДУ?

Так, безумоўна, Зайцаў не адзін. Часам чуеш, як гутарыць той, або іншы студэнт з незнаёмым чалавекам і ўся гэта гутарка пабудавана на «я», на вышуканых славечках, на нейкай напышчанасці, «вучонасці». А дзе ж скромнасць, крпатлівая работа над сабой, сапраўднае авалодванне вышнімімі назвак, авалодванне большавізмам?

Гэтага ў Зайцавых няма.

Памешні пышных, чванлівых слоў, пабылі скромнай канкрэтнай работы, — вось адзіны шлях не быць такім, як Нікалай Афанасьевіч Зайцаў.